

10 e Kamer

Nr. 809/08
VAN HET PARKET

Nr. C/1089/12
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

geldboete

opschorting 3 jaar
verstek - geldboete

8 juni 2012

not. GE 66.LB.100366/04/SW2 van het Openbaar Ministerie tegen:

1. Nr. _____ autohandelaar, geboren te _____
op _____ wonende te _____

2. Nr. _____ kapster, geboren te _____
_____ wonende te _____

3. Nr. _____ voorheen _____
met ondernemingsnummer _____ en met maatschappelijke
zetel te _____

beklaagden,

verdacht van:

De eerste, de tweede en de derde,

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A. bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-6° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te

ten kadaster gekend onder
in elcendom toebehorende aan

geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen

te vanaf 1 november 2003 tot 8 november 2005.

B. bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-6° (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te

ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep,

te vanaf 8 november 2005 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2006.

C. bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-5° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te

ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens.

meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 15.2 en ingedeeld onder klasse 3, inbreuk te hebben gepleegd op hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1, 5.17.3.1, § 1, en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (B.S., 31 juli 1995) zijnde:

art. 5.17.3.1, § 1. De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst te worden teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten.

te vanaf 1 november 2003 minstens tot 6 december 2007.

De derde tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 39, § 2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de inbreuk ligt te exploiteren gedurende een termijn door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn en dit ten aanzien van de inrichtingen gekend onder volgende rubrieken overeenkomstig de indelingslijst terzake de aan het voormeld Besluit van 8 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen nl. rubriek 17.3.7.1°

Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100°C, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van: 200 l tot en met 50.000 l en waarbij een dwangsom gekoppeld wordt van € 125 per dag bij overtreding van dit verbod.

* * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 24 juni 2008, 21ste kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

“verbetert de dagvaarding in die zin dat de naam van de tweede beklagde dient gelezen te worden als:

en heromschrijft en verbetert de dagvaarding in die zin dat de tenlasteleggingen A, B, C en D dienen gelezen te worden als:

A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 99, § 1-6°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, derde en vierde lid, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande

stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

**op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan**

- 1. de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2 § 1 en § 3 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, met name van de functiecategorie "wonen" naar de functiecategorie "handel, horeca, kantoorfunctie en diensten"**

te op 1 november 2003;

- 2. de onder 1 beschreven toestand te hebben in stand gehouden**

te vanaf 2 november 2003 tot 8 november 2005;

B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 99, § 1-6°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, tweede lid, derde en vierde lid; 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

**op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan**

de onder tenlastelegging A.1. beschreven toestand in stand te hebben gehouden,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep,

te **vanaf 8 november 2005 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2008,**

C. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 99, § 1-5°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, derde en vierde lid, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

**op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan**

- 1. een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,**

te **op 15 januari 2004,**

- 2. de onder 1 beschreven toestand in stand te hebben gehouden,**

te **vanaf 16 januari 2004 tot 8 november 2005,**

D. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 99, § 1-5°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, tweede lid, derde en vierde lid, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

**op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan**

de onder C.1. beschreven toestand in stand te hebben gehouden,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep,

te **vanaf 8 november 2005 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2008,**

strafrechtelijk:

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B, C1, C2, D, E en F samen tot een geldboete van € 2.000.*

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op € 11.000.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoede van de beklaagde *voor wat betreft € 1.500, gebracht op achtduizend tweehonderd vijftig euro of een vervangende gevangenisstraf van 68 dagen van de uitgesproken geldboete van tweeduizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.*

Zegt dat de beklaagde *verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders.*

ten aanzien van

Zegt voor recht dat de verzwarende omstandigheden in de tenlasteleggingen B en D ten aanzien van *niet bewezen zijn.*

Veroordeelt de beklaagde *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B behoudens de verzwarende omstandigheid, C1, C2, D behoudens de verzwarende omstandigheid, E en F samen tot een geldboete van € 500.*

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op € 2.750.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft € 250, gebracht op duizend driehonderd en vijfenzeventig euro of een vervangende gevangenisstraf van 21 dagen van de uitgesproken geldboete van vijfhonderd euro zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B, C1, C2, D, E en F samen tot een geldboete van € 2.000.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op € 11.000.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft € 1.500, gebracht op achtduizend tweehonderd en vijftig euro van de uitgesproken geldboete van tweeduizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van meer dan € 12.000 zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 83,38, kosten ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde betichtingen ten aanzien van de tweede beklaagde

Legt de beklaagden elk eveneens een vergoeding op van € 28,30 in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en van art. 77 van het KB van 27 april 2007, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

wat het exploitatieverbod betreft:

Het exploitatieverbod is thans zonder voorwerp geworden.

wat de herstellvordering betreft:

Beveelt, op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de beklagden _____ over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat impliceert:

- *de verwijdering van de verharding in de voortuinstrook en het bezaaien van de strook met gras en/of het beplanten met struiken, bomen enz.*
- *de verwijdering van de wagens uit de voortuinstrook,*

en dit binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur door elke beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 40 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ door elke beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 40 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovendegem, indien de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 153 DORO, op kosten van de veroordeelden.

burgerrechtelijk:

Houdt ambitshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op 9 juli 2008:

- door de eerste en de tweede beklagde tegen alle beschikkingen,
- door de derde beklagde tegen alle beschikkingen,
- door het openbaar ministerie tegen alle beklagden.

* * *

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 2 maart 2012 in het Nederlands:

- de eerste en de tweede beklagde in hun middelen van verdediging bijgestaan door meester _____ advocaat te Gent;

- de derde beklaagde in haar middelen vertegenwoordigd door meester advocaat te in haar hoedanigheid van curator,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

Het hof stelde de zaak in voortzetting op de terechtzitting van donderdag 6 april 2012 waarop verschenen zijn:

- meester advocaat te voor de eerste en de tweede beklaagde,
- het openbaar ministerie in persoon van substituut-procureur-generaal.

De derde beklaagde is niet verschenen en werd niet vertegenwoordigd.

2. Ieder hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm en is ontvankelijk.

3. De behandeling van de zaak heeft buitensporige vertraging opgelopen, waardoor art. 14.3, aanvang en C van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966 (B.S., 6 juli 1983) is geschonden en de redelijke termijn, bedoeld in art. 6.1 EVRM is overschreden. Er is immers bijna vier jaar verstreken tussen het bestreden vonnis en de behandeling van de zaak voor het hof. Deze vertraging is niet aan de beklaagden te wijten en de zaak is niet complex noch omvangrijk te noemen.

Deze verdragsbepalingen geven niet aan welke gevolgen het hof dient te verbinden aan deze vaststelling. Zij betekenen niet dat het openbaar ministerie niet meer zou mogen overgaan tot dagvaarding van de beklaagden voor het hof om uitspraak te horen doen over hun hoger beroep en dat van het openbaar ministerie tegen het vonnis van 28 juni 2008 waarbij zij tot een straf werden veroordeeld, noch dat nu de beklaagden in de gegeven omstandigheden toch voor het hof werden gedagvaard zij zouden dienen te worden vrijgesproken.

Krachtens art. 13 EVRM hebben de beklaagden dan ook recht op een daadwerkelijke rechtshulp voor het hof, dat een passend rechtsherstel moet bieden.

Geen enkele verdragrechtelijke of wettelijke bepaling stelt dat overschrijding van de redelijke termijn bedoeld in art. 6.1 EVRM de niet-ontvankelijkheid, de niet-toelaatbaarheid of het verval van de strafvordering voor gevolg heeft.

Het hof stelt vast dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter, de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagden niet zijn aangetast. Het strafdossier bevat alle vaststellingen nodige en nuttig voor de beoordeling van het te

last gelegde en de beklaagden hebben over al deze elementen tegenspraak kunnen voeren.

Krachtens art. 21ter V.T.Sv. kan de rechter als rechtsherstel een straf onder het minimum uitspreken of zich beperken tot het eenvoudig schuldigverklaren, maar deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel niet uit.

Voor zover bewezen, brengen de aard en de ernst van de telastleggingen, die rechtstreeks een door de Grondwet gewaarborgd grondrecht, meer bepaald de bescherming betreffen van een gezond leefmilieu, waartoe ook de regelgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening behoort, mee dat, niettegenstaande het onverantwoord lang aanslepen van de zaak in graad van beroep, niet alleen de vaststelling van de schuld nog noodzakelijk is, maar dat tevens een bestraffing maatschappelijk volkomen verantwoord blijft.

Als passend rechtsherstel zal het hof, voor zover de telastleggingen bewezen zijn, bij het bepalen van de strafmaat terdege in het voordeel van de beklaagden rekening houden met het te grote tijdsverloop tussen het tijdstip van de feiten en dat van de bestraffing.

4.1 Terecht heeft de eerste rechter de naam van de tweede beklaagde verbeterd, zoals vermeld in het bestreden vonnis.

4.2 Evenzeer terecht heeft de eerste rechter de telastleggingen A en B verbeterd, met dien verstande dat waar de functiecategorie "woner" is vermeld dit "landbouw in de ruime zin" moet zijn, en dat aan de strafbaarstelling nog de verwijzing naar artikel 146, eerste lid, 3^e Stedenbouwdecreet 1999 moet worden toegevoegd.

De aldus heromschreven en verbeterde telastleggingen A1, A2 en B hebben betrekking op dezelfde feitelijke gedragingen als deze die in de aanhangigmakende dagvaarding ten grondslag liggen aan de oorspronkelijke telastleggingen A en B. Het verweer had daarop betrekking.

4.3.1 Ook de telastleggingen C en D moeten verbeterd worden, zij het enigszins anders dan de eerste rechter deed.

Aan de beklaagden wordt in de telastleggingen C en D te last gelegd de vermelde grond zonder voorafgaande vergunning gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, dit in de periode van 15 januari 2004 tot 8 november 2005 (telastlegging C) en in de periode van 8 november 2005 tot 18 maart 2008, met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in één van de hoedanigheden bedoeld in art. 146, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 (telastlegging D).

Uit de misdrijfschrijving in de dagvaarding gezien in het licht van de gegevens van het strafdossier blijkt dat de feitelijke gedragingen die aan de telastleggingen ten grondslag liggen bestaan uit:
(1) het tot stand brengen van het gewoonlijk gebruik van de grond voor het parkeren van voertuigen, wagens en aanhangwagen,

(2) het aanleggen als parking voor voertuigen door de grond te verharderen met dolomiet,

(3) het verder gewoonlijk gebruiken van de grond voor het parkeren van voertuigen door het regelmatig plaatsen van andere voertuigen voor verkoop en

(4) het in stand houden van de aangelegde verharding met dolomiet.

Wat het onvergund aanleggen van de grond voor het parkeren betreft gaat het enerzijds om het tot stand brengen van de verharding en anderzijds om het in stand houden, dit is het verzuim, namelijk de onthouding van de dader om door enige handeling aan het bestaan van de aldus gecreëerde toestand een einde te maken.

Wat het onvergund gewoonlijk gebruik van de grond betreft gaat het enerzijds om het doen ontstaan ervan en anderzijds om het voortzetten ervan in de zin van art. 146, lid 1, 1° Stedenbouwdecreet 1999, thans art. 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO. Uit de dossiergegevens blijkt dat al vanaf begin november 2003 voertuigen op de grond werden gestald, waarbij het hof aanneemt dat op 15 januari 2004 het gewoonlijk gebruik in die zin werd tot stand gebracht en nadien werd voortgezet.

4.3.2 De telastleggingen C en D dienen te worden verbeterd als volgt

- telastlegging C:

Bij inbreuk op art. 99, § 1-5°, b, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-5°, b, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen:

*op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan*

1. de grond te hebben aangelegd en gewoonlijk te hebben gebruikt voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,

te op 15 januari 2004,

2.a. de onder C.1 beschreven toestand wat het aanleggen betreft in stand te hebben gehouden,

te vanaf 16 januari 2004 tot 8 november 2005,

2.b. de onder C.1 beschreven toestand wat het gewoonlijk gebruik betreft te hebben voortgezet,

te vanaf 16 januari 2004 tot 8 november 2005.

- telastlegging D:

Bij inbreuk op art. 99, § 1-5°, b, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, tweede lid, derde en vierde lid, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-5°, b, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

**op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan**

**1. de onder C.1. beschreven toestand, wat het aanleggen betreft
in stand te hebben gehouden,**

te **vanaf 8 november 2005 tot de uitvaardiging van
het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2008,**

**2. de onder C.1 beschreven toestand, wat het gewoonlijk gebruik
betreft, te hebben voortgezet**

te **vanaf 8 november 2005 tot de uitvaardiging van
het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2008,**

**met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door
instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen
die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen
kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren,
bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of
opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon
optraden bij de uitoefening van hun beroep,**

**De aldus verbeterde diverse onderdelen van de telastleggingen C en D
hebben betrekking op dezelfde feitelijke gedragingen als deze die aan
deze telastleggingen in de aanhangigmakende dagvaarding ten
grondslag liggen. Het verweer had daarop betrekking.**

**4.4.1 De telastleggingen E en F moeten worden verbeterd door
weglating van het woord "minstens" in de periode waarop de vervolging
slaet.**

**De vermelding van telkens "minstens" kan immers niet tot gevolg
hebben dat het hof gevat is van ruimere of andere feiten dan deze die
in de telastleggingen zijn vermeld.**

**4.4.2 In de telastlegging E dient in de strafbaarstelling het artikel 39, §1,
2° van het Decreet van 28 juni 1985, te worden vervangen door "39, §1,
1°.**

4.5. Telkens hierna sprake is van de telastleggingen A1, A2 en B betreft het deze telastleggingen zoals verbeterd door de eerste rechter en het hof. Telkens hierna sprake is van de telastleggingen C. 1, C.2 a en b, D.1 en D.2, E en F betreft het deze telastleggingen zoals door het hof verbeterd.

5.1. De feitelijke gedraging onder A.1 te last gelegd, maakt sinds 1 september 2009 een inbreuk uit op art. 4.2.1.6° VCRO, strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, eerste lid, 1° en 3° en tweede lid (enkel wat B betreft) en 6.1.3 VCRO.

5.2. De feitelijke gedragingen onder C.1, C.2.b en D.2 te last gelegd maken sinds 1 september 2009 een inbreuk uit op art. 4.2.1.5° b) VCRO, strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, eerste lid, 1° en 3° en tweede lid (enkel wat D betreft) en 6.1.3 VCRO.

5.3. Wat het onder A.2, B, C.2.a en D.1 te last gelegde in stand houden betreft bepaalt art. 6.1.1 derde lid VCRO dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art. 2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het te last gelegde misdrijf van in stand houden is *in casu* niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers, zoals terecht overwogen in randnummer 8 van het bestreden vonnis, volgens het gewestplan gelegen in landschappelijk

waardevol agrarisch gebied, sinds 1 september 2009 geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 6.1.1, derde lid VCRO (art. 1.1.2, 10° VCRO). De opheffing van het strafbare karakter van het te last gelegde in stand houden na het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd gevat heeft tot gevolg dat de beklaagden voor deze telastlegging dienen ontslagen te worden van rechtsvervolgning.

Deze opheffing van het strafbare karakter van het te last gelegde misdrijf brengt krachtens art. 6.1.1, vierde lid VCRO mee dat voor zover gesteund op het in stand houden het hof geen herstellenvordering kan inwilligen.

5.4. Wat betreft de telastleggingen E en F moet worden opgemerkt dat bij artikel 34 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" artikel 39, § 1 Milieuvergunningsdecreet (hierna: MVD) werd gewijzigd. Het nieuwe art. 39 MVD bepaalt: "*Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid*". Deze bepaling is in werking getreden op 1 mei 2009.

Sinds 1 mei 2009 zijn de onder de telastleggingen E en F te last gelegde feiten strafbaar gesteld door art. 16.6.1, § 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), zoals gewijzigd door artikel 9 van het decreet van 21

december 2007, dat stelt: "Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving is strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van € 100 tot € 250.000 of met een van die straffen."

8.1. Sinds eind oktober 2003 werd op het onroerend goed aan een autohandel uitgebaat door de eerste beklagde voor rekening van de derde beklagde, die toen handelde onder de naam De eerste beklagde was zaakvoerder van de derde beklagde.

Volgens de notariële akte verleden op 29 december 2003 werd dit onroerend goed, nl. een woonhuis met aanhorigheden op en met medegaande grond, aangekocht door de eerste en de tweede beklagde deels in volle eigendom en deels in blote eigendom en door de derde beklagde deels in vruchtgebruik. Meer bepaald verwierf de derde beklagde voor een periode van 10 jaar het vruchtgebruik over de voortuin, de oprit, de garage en de achterliggende grond en over een deel van de woning.

Het onroerend goed was, zoals ook werd vermeld in de notariële akte, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Ook volgens de notariële akte was op 20 maart 1969 een bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een villa.

Een gevraagde wijziging van de verkavelingsvergunning, ingediend door de eerste beklagde werd door het college van burgemeester en schepenen van jewelgerd.

Op 28 januari 2004 stelde een inspecteur van politie van de zone na verzoek door de burgemeester van om een proces-verbaal op te stellen inzake bestemmingswijziging van het onroerend goed vast dat tussen de woning en de straat een terrein was genivelleerd met dolomiet, waarop een vijftiental wagens te koop stonden. De nivelleringswerken met het aanbrengen van dolomiet gebeurden op 15 januari 2004 door de vennootschap

De eerste beklagde verklaarde op 28 januari 2004 dat hij en de makelaar bij de aankoop van het onroerend goed zich informeerden bij het gemeentebestuur of het toegelaten was op het onroerend goed een handelszaak voor verkoop van voertuigen te vestigen. Er zou toen zijn meegedeeld dat dit geen probleem was maar dat alles moest worden aangevraagd. De eerste beklagde stelde dat hij op 18 november 2003 de verkavelingswijziging aanvroeg en dat hij ondertussen begin november 2003 al was begonnen met de uitbating van een verkoopruimte in open lucht, nl. op de strook tussen de woning en de straat. De beklagde wees er op dat toen hij het huis kocht het gebouw al als handelspand door een veehandelaar werd gebruikt en dat er in de directe omgeving al diverse handelszaken waren gevestigd. Hij verklaarde dat hij niet de intentie had om de uitbating van de

verkoopsruimte stop te zetten aangezien de verkoop van wagens zijn enige bron van inkomsten was.

De tweede beklagde verklaarde zich op 28 januari 2004 akkoord met de verklaringen van haar echtgenoot.

Op 26 april 2004 verklaarde de eerste beklagde dat hij via zijn architect een gewijzigde regularisatieaanvraag zou indienen. Deze aanvraag werd op 30 april 2004 ontvangen door

Op 16 september 2004 werd ook deze aanvraag geweerd door het college van burgemeester en schepenen van

Opgemerkt moet worden dat in de beide weigerende beslissingen en in het daarin opgenomen advies van de gemachtigde ambtenaar verkeerdelijk sprake is dat het onroerend goed was gelegen in een woongebied met landelijk karakter.

Bij brief van 21 november 2005 werd de herstellvordering bij het parket ingeleid door het college van burgemeester en schepenen van

Bij brief van 21 februari 2006 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij de herstellvordering. De herstellvordering beoogde het herstel in de oorspronkelijke staat, wat impliceerde dat de verharding in de voortuin diende te worden uitgebroken, dat de wagens moesten worden verwijderd uit de voortuinstrook, en dat de voortuinstrook moest worden bezaaid met gras en/of te worden beplant met struiken, bomen, enz. (stukken 39 tot en met 49 strafdossier).

De eerste beklagde verklaarde op 14 december 2006 dat hij niet de intentie had te voldoen aan de herstellvordering. Hij wees er op nieuw op dat voor de aankoop door iemand van de gemeentelijke overheid van hem was gezegd dat het exploiteren van een autohandel zeker zou worden toegestaan en dat in de onmiddellijke omgeving van zijn eigendom diverse handelszaken werden uitgbaat, nl. een meubelbedrijf, een tuincentrum, een jetski zaak en een benzinstation met verkoop van auto's.

Op 6 december 2007 stelde de inspecteur van de zone vergezeld van een milieuambtenaar, vast dat op het terrein nog een achttal personenwagens zonder nummerplaat te koop stonden. De eerste beklagde gaf toen te kennen dat hij zijn activiteiten als autoverkoper aan het afbouwen was. De milieuambtenaar stelde vast dat buiten de werkplaats een niet-ingekulpte enkelwandige afvalolietank van 1.000 liter aanwezig was, ingedeeld volgens VLAREM in rubriek 17.3.7.1°, klasse 3, die niet was gemeld.

Op 19 mei 2008 werd vastgesteld dat de tank met afvalolie was verwijderd en dat het terrein voor de woning gedeeltelijk in de oorspronkelijke staat werd hersteld. De aangelegde parking werd verdeeld tot 9 x 14 meter.

Op 8 augustus 2008 werd door het college van burgemeester en schepenen aan de eerste beklagde een vergunning verleend voor het

aanleggen van een parking op het onroerend goed voor de parkeerplaatsen, onder voorwaarde dat het niet ging om verkoop van wagens (zie stuk 1 bundel eerste en tweede beklagde neergelegd voor het hof).

Op 21 maart 2012 stelde een ambtenaar van het agentschap Inspectie RWO op het terrein vast dat de koop gestelde wagens werden verwijderd en dat de verhardingen, zowel tussen het fietspad en de omheining als vooraan in de voortuin, nog aanwezig waren.

6.2 Op 8 november 2005 werd het maatschappelijk doel van de derde beklagde uitgebreid door toevoeging van onder meer de activiteit van verhuur van al dan niet gemeubelde appartementen en huizen, de verhuur van niet-residentieel gebouwen zoals kantoorgebouwen, handelspanden, tentoonstellingsruimtes, de verhuur van garageboxen en staanplaatsen voor auto's en de verhuur van grond en terreinen voor landbouwdoeleinden.

Volgens de curator van de derde beklagde op de terechtzitting van 2 maart 2012 werd de derde beklagde failliet verklaard op 22 maart 2011. Het faillissement werd nog niet afgesloten.

7.1 Gelet op de voormelde feitelijke uiteenzetting en het onderzoek op de terechtzittingen van het hof zijn de belastingen A1, C.1, C.2.b, D.2, E en F voor de eerste beklagde en de derde beklagde bewezen. Deze belastingen worden door de eerste beklagde niet betwist.

Het staat vast dat het gebouw aan de aangekocht door de eerste en de tweede beklagde, deels in vruchtgebruik door de derde beklagde, sinds 1 november 2003 van de functiecategorie "landbouw in de ruime zin" naar de functiecategorie "handel, horeca, kantoorfunctie en diensten" werd gewijzigd zonder vooraanstaande vergunning. Het is irrelevant dat de woning voor de aankoop al als handelspand zou zijn gebruikt: dit ontsloeg de beklagden niet om zelf de nodige stedenbouwkundige vergunning te bekomen vooraleer de oorspronkelijke functie te wijzigen.

Het louter bekomen van positieve informatie op de diensten van de dat een handel in de verkoop van wagens zou mogen worden uitgeoefend, voor zover al bewezen, evident niet toereikend om een functiewijziging zonder vergunning uit te voeren. Het werd de beklagden overigens duidelijk gemaakt dat hoe dan ook een vergunning zou moeten worden aangevraagd. Het is eveneens niet relevant dat in de onmiddellijke omgeving van het onroerend goed andere handelspanden, zelfs deels met gelijkaardige activiteit, gevestigd waren. Van een onoverwinnelijke dwaling is geen sprake.

Er werd herhaaldelijk vastgesteld dat in de voortuinstrook stelselmatig wagens bestemd voor verkoop werden geparkeerd. Dit was zo sinds 15 januari 2004 en tot op de datum van het bevel tot dagvaarding. Het gewoonlijk gebruik van de grond voor het parkeren van wagens in de periodes voorzien in de belastingen C.1, C.2.b en D.2 is bewezen.

De derde beklagde had als gevolg van haar statutaire uitbreiding sinds 8 november 2005 één van de hoedanigheden bedoeld in artikel 148.

tweede lid Stedenbouwdecreet 1999, nu bepaald in en strafbaar door artikel 6.1.1, tweede lid VCRO. De derde beklaagde handelde via het persoonlijk toedoen van de eerste beklaagde, haar zaakvoerder. De verzwarende omstandigheden voorzien in de telastleggingen B en D.2 zijn voor deze beklaagden bewezen.

Gelet op de vaststellingen van de milieuambtenaar, die door de eerste beklaagde niet worden betwist, zijn de telastleggingen E en F eveneens bewezen voor de eerste en de derde beklaagde.

De misdrijven zijn de eerste en de derde beklaagde toerekenbaar en verwijtbaar.

De bewezen misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de derde beklaagde als rechtspersoon en werden wetens en willens gepleegd door de eerste beklaagde voor rekening van de derde beklaagde. De eerste en de derde beklaagde kunnen bijgevolg belden, met toepassing van artikel 5, tweede lid, laatste zin, Strafwetboek worden veroordeeld.

7.2 Het blijkt niet dat de tweede beklaagde op de hoogte was of diende te zijn van het feit dat een niet gemelde niet-ingekepte tank met afvalolie op het terrein aanwezig was. Zij werd daarover overigens niet verhoord. De tweede beklaagde moet worden ontslagen van rechtsvervolging voor de telastleggingen E en F.

De verzwarende omstandigheid voorzien in de telastlegging D.2 is niet bewezen voor de tweede beklaagde. Zo blijkt niet dat zij zaakvoerder of vennoot was van de derde beklaagde.

De telastleggingen A1, C.1, C.2 b en D.2 zijn voor het overige wel bewezen voor de tweede beklaagde. Deze telastleggingen worden door de tweede beklaagde, die mede-eigenaar was van het gebouw waarop de niet-vergunde functiewijziging zoals voormeld betrekking had en van de grond waarop onvergund gewoonlijk wagens werden geparkeerd, niet betwist. De tweede beklaagde heeft als mede-eigenaar van de grond en het gebouw toegestaan dat deze misdrijven werden gepleegd.

8.1.1 De feiten die aan de telastlegging A1, C.1, C.2.b, D.2, E en F ten grondslag liggen, zijn in hoofde van de eerste en de derde beklaagde de uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor aan deze beklaagden talkens slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. deze die voorzien is voor het misdrijf waarop de zwaarste straf is gesteld.

Voor de eerste beklaagde is dit de telastlegging D.2, namelijk een gevangenisstraf van 15 dagen tot 5 jaar en een geldboete van € 2 000 tot € 400 000 of één van deze straffen alleen.

Voor de derde beklaagde zijn dit eveneens de telastlegging D.2, dit is, rekening houdend met artikel 41bis Strafwetboek, een geldboete van € 2 000 tot € 800 000.

8.1.2 De feiten die aan de belastinglegging A1, C.2.b en D.2, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid, ten grondslag liggen, zijn in hoofde van de tweede beklaagde de uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor aan deze beklaagde slechts één straf dient te worden opgelegd.

8.2.1 De beklaagden hebben wetens en wilens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en jarenlang, meer bepaald op de tijdstippen waarin de bewezen misdrijven werden gepleegd bestendig.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen wat de eerste, de tweede en de derde beklaagde betreft, en van de voorschriften inzake de milieureglementering wat de eerste en de derde beklaagde betreft, hebben zij totaal ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke belangen. Zij wijzigden een woning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied in een handelszaak zonder voorafgaande vergunning en ook wanneer bleek dat zij geen vergunning verkregen legden zij de vergunningsplicht naast zich. Door het gebruik dat zij van de grond maakten konden zij jarenlang inkomsten genereren die niet zouden zijn bekomen indien zij de decretale voorschriften ter zake hadden nageleefd. Daardoor brachten zij oneerlijke concurrentie toe aan degenen die wel handel drijven overeenkomstig de geldende regels.

8.2.2 De tweede beklaagde vraagt dat haar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zou verleend worden.

Deze beklaagde heeft tot op heden een blanco strafrechtelijk verleden. Zij is inmiddels gescheiden van de eerste beklaagde en woont niet meer op de plaats waar de misdrijven plaatsvonden.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou gelet op de aard en omvang van de bewezen feiten en het blanco strafverleden van deze beklaagde het opleggen van een geldboete van € 250 een passende bestraffing zijn geweest voor de thans in haren hoofde bewezen verklaarde belastingleggingen.

Ter zake is er als rechtsherstel voor de overschrijding van de redelijke termijn reden om aan deze beklaagde de gevraagde gunst van de opschorting te verlenen zoals hierna bepaald.

De openbare orde en maatschappij worden voldoende gevrijwaard door de opschorting. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden aangezien zij daarmee instemt en nog niet is veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en het feit schijnt niet van aard te zijn dat het moet gestraft worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

8.2.3 Gelet op de aard en omvang van de feiten en de afwezigheid van veroordelingen voor gelijkaardige feiten zouden zonder overschrijding van de redelijke termijn voor de thans in hunnen hoofde bewezen verklaarde belastingleggingen, een geldboete van € 2 000 voor de eerste

en de derde beklaagde met uitstel voor de helft gedurende een periode van drie jaar een passende bestraffing zijn geweest, van aard deze beklaagden te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften inzake stedenbouw en milieu moeten houden. Daarbij houdt het hof in het voordeel van deze beklaagden tevens rekening met het gegeven dat intussen de wagens zijn verwijderd en dat ook de olietank kort na vaststelling van de milieu-inbreuk werd verwijderd en de olie correct werd opgehaald.

Gelet op de overschrijding van de redelijke termijn kan als rechtsherstel het uitstel voor de geldboetes worden verleend zoals hierna bepaald.

De straf op te leggen aan de eerste beklaagde gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven, hij werd tot op heden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, deze beklaagde zich in de toekomst niet meer aan dergelijke misdrijven zal schuldig maken.

De straf op te leggen aan de derde beklaagde gaat een geldboete van € 120 000 niet te boven, zij werd tot op heden nog niet veroordeeld tot een geldboete van meer dan € 24 000 en het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, deze beklaagde zich in de toekomst niet meer aan dergelijke misdrijven zal schuldig maken.

De beklaagden pleegden de misdrijven deels voor en deels vanaf 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboetes telkens moeten worden verhoogd met 45 opdecimen.

9.1 De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient voor de eerste en de derde beklaagde te worden bepaald op €25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot €150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

9.2 Bij arrest nr. 188.928 van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S., 2 februari 2009) werd het K.B. van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit K.B. bedraagt de vaste vergoeding, na indexatie, € 32,27. Ook deze vergoeding, op te leggen aan elke beklaagde, heeft een eigen aard en is geen straf.

10. Gelet op het feit dat de olietank werd verwijderd en de exploitatie van de handelszaak werd stopgezet is het gevorderde exploitatieverbod zonder voorwerp geworden.

11.1.1 Bij brief van 21 november 2006, dit is op een tijdstip dat geen verplicht voorafgaand advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, nu Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, gold, werd de

herstelvordering bij het parket ingeleid door het college van burgemeester en schepenen van

De herstelvordering beoogt het herstel in de oorspronkelijke staat, dit is:

- het uitbreken van de verharding in de voortuin,
- de verwijdering van de wagens uit de voortuinstrook, en
- het bezaaien van de voortuinstrook met gras en/of de beplanting ervan met struiken, bomen, enz.

Het hof kan de herstelvordering niet inwilligen voor zover gesteund op het in stand houden. De bewezen telastleggingen vormen evenwel de toereikende grondslag voor alle onderdelen van deze herstelvordering.

Over de herstelvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Ook al wordt er in de herstelvordering verkeerdelijk vanuit gegaan dat het goed gelegen is woongebied met landelijk karakter in plaats van in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding. Op basis van de gegevens ten tijde van het inleiden van de vordering is geen sprake van miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en strookt zij met de wet. Het staat niet aan het hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

11.1.2 De herstelvordering is gelet op de vaststellingen op 21 maart 2012 zonder voorwerp geworden wat betreft de verwijdering van de wagens.

11.1.3 Uit de vaststellingen van 21 maart 2012 blijkt dat zowel de verhardingen tussen het fietspad en de omheining als vooraan in de voortuin, nog aanwezig waren. Op 19 mei 2008 werd echter vastgesteld dat het terrein voor de woning gedeeltelijk in de oorspronkelijke staat werd hersteld.

In het licht van de stedenbouwkundige vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van van 6 augustus 2008 waarbij vergunning werd verleend tot het aanleggen van 6 parkeerplaatsen op het terrein en de onduidelijkheid die bestaat over het precieze reeds uitgevoerde herstel, stelt zich de vraag of en desgevallend in welke mate de herstelvordering voor het overige nog voorwerp heeft.

Het is noodzakelijk de debatten te heropenen om het openbaar ministerie toe te laten het nodige te doen om deze vraag te kunnen beantwoorden.

11.2 Bij brief van 21 februari 2006 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstelvordering bij het parket ingeleid; hij sloot zich aan bij de vordering van het college van burgemeester en schepenen. Op dat ogenblik was een voorslaand advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, thans Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, vereist (art. 149, § 1 Stedenbouwdecreet 1999). De vordering is niet ontvankelijk bij afwezigheid van voorslaand eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

De vordering waarbij het ene bevoegde herstellvorderende bestuur zich aansluit bij de herstellvordering die het andere daartoe bevoegde bestuur vooraf heeft ingesteld, heeft inderdaad een zelfstandig karakter. Haar bestaan is niet afhankelijk van de voordien ingestelde vordering maar wordt uitsluitend bepaald door het bestuur die ze heeft ingesteld.

12. Het blijkt niet dat er nog burgerlijke belangen zijn die nog niet in staat van wijzen zouden zijn. De burgerlijke belangen dienen niet lager te worden aangehouden.

OP DIE GRONDEN,

Het hof, rechtsprekend bij verstek wat de beklaagde betreft en op tegenspraak wat de overige beklaagden betreft

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

- 2, 3, 5, 38, 39, 40, 41**bis**, 50, 65, 66 en 100 Strafwetboek,
- 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 191, 194, 195, 199, 200, 210, 211 en 212 wetboek van Strafvordering,
- 1, 3, 8 en 14, § 1 van de wet van 29 juni 1984 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,
- 24 van de wet van 15 juni 1936 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de hoger beroepen ontvankelijk en er over beslissend ten gronde,

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de dagvaarding in die zin dat de naam van de tweede beklaagde dient gelezen te worden als:

verbetert de telastleggingen A, B, C en D als volgt:

"Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerd te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A. Bij inbreuk op artikel 99, § 1-6°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1° en 3°, derde en vierde lid, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

*op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan*

1. de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2, § 1 en § 3 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, met name van de functiecategorie "landbouw in de ruime zin" naar de functiecategorie "handel, horeca, kantoorfunctie en diensten"

te **op 1 november 2003;**

2. de onder 1 beschreven toestand te hebben in stand gehouden

te **vanaf 2 november 2003 tot 8 november 2005;**

B. Bij inbreuk op artikel 99, § 1-6°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1° en 3°, tweede lid, derde en vierde lid, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in erfaendom toebehorende aan

de onder tenlastelagging A.1. beschreven toestand in stand te hebben
gehouden,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen; of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep,

te **vanaf 8 november 2005 tot de uitvoering van het**
bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2008, *

C. Bij inbreuk op art. 99, § 1-5°, b, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-5°, b, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen:

**op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan**

**1. de grond te hebben aangelegd en gewoonlijk te hebben
gebruikt voor het parkeren van voertuigen, wagens of
aanhangwagens,**

te op 15 januari 2004,

**2.a. de onder C.1 beschreven toestand wat het aanleggen betreft
in stand te hebben gehouden,**

te vanaf 16 januari 2004 tot 8 november 2005,

**2.b. de onder C.1 beschreven toestand wat het gewoonlijk
gebruik betreft te hebben voortgezet,**

te vanaf 16 januari 2004 tot 8 november 2005.

**D. Bij inbreuk op art. 99, § 1-5°, b, strafbaar gesteld door de artikelen
146 eerste lid, 1°, tweede lid, derde en vierde lid, 147 en 149 van het
decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordering (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-5°, b, bepaalde
handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te
hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door
zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college
van burgemeester en schepenen,**

**op de grond gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan**

**1. de onder C.1. beschreven toestand, wat het aanleggen betreft
in stand te hebben gehouden,**

**te vanaf 8 november 2005 tot de uitvoering van
het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2008,**

**2. de onder C.1 beschreven toestand, wat het gewoonlijk gebruik
betreft, te hebben voortgezet**

**te vanaf 8 november 2005 tot de uitvoering van
het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2008,**

**met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door
instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen
die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen
kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren,
bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of
opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon
optreden bij de uitoefening van hun beroep,**

verbetert de telastleggingen E en F zoals vermeld hiervoor in de raadnummers 4.4.1 en 4.4.2,

ontslaat de eerste, de tweede en de derde beklaagde van rechtsvervolging voor de telastleggingen A.2, B, C.2.a, en D.1 vervallen

veroordeelt voor de telastleggingen A.1, C.1, C.2.b, D.2, E en F samen tot een geldboete van € 2 000, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 11 000, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar voor € 1 750, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 9 625, en voor 70 dagen van de vervangende gevangenisstraf waartoe wordt veroordeeld,

ontslaat van rechtsvervolging voor de telastleggingen E en F,

zegt dat de verzwarende omstandigheden in de telastlegging D.2 niet bewezen zijn voor

verklaart de telastleggingen A.1, C.1, C.2.b en D.2, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid, bewezen voor

gelast voor voor de bewezen telastleggingen de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de duur van drie jaar,

veroordeelt voor de telastleggingen A.1, C.1, C.2.b, D.2, E en F samen tot een geldboete van € 2 000, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 11 000,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar voor € 1 750, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 9 625,

veroordeelt elk eenmaal tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders van € 25, vermeerderd met 50 opdecimes tot € 150,

veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de vergoeding voor vaste kosten van € 32,27,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 93,38 in eerste aanleg en op € 263,89 in beroep, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen misdrijven die de beklaagden gemeen zijn,

stelt vast dat het gevorderde exploitatieverbod zonder voorwerp is geworden,

verklaart de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur onontvankelijk,

stelt vast dat de herstelvordering van het college van burgemeester en schepenen van wat betreft de verwijdering van de wagens zonder voorwerp is geworden,

en vooraleer nader te oordelen over de overige onderdelen van de herstelvordering:

heropent de debatten teneinde het openbaar ministerie toe te laten te handelen zoals vermeld in randnummer 11.1.3 van het arrest,

stelt de zaak voor verdere behandeling uit op de openbare terechtzitting van 8 september 2012 om 14.00 uur,

houdt de beslissing nopens de verdere kosten aan.

|

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, nos 809/08-

Kosten eerste aanleg: € 93,36

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 57,00
Afschriften akten hb: € 8,55
Opstelrecht ber. bekl.: € 60,00
Dagvaarding: € 114,35

€ 239,90

+ 10 % : € 23,99

Totaal: € 263,89

**Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende
correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter
als voorzitter, en de raadsheren
en in openbare terechtzitting van 8 juni 2012 uitgesproken
door voorzitter in aanwezigheid van
substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier**